

ἐπεται ὅτι τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῆς μὲν Εὐρώπης ἀντιστοιχεῖ πρὸς 33,3 0/0, τὸ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῆς Ἀμερικῆς πρὸς 58,3 0/0, τὸ δὲ τῶν λοιπῶν τριῶν ἡπείρων ἀνέρχεται μολὶς εἰς τὰ 8,4 0/0 τοῦ ὅλου μῆκους τῶν ἐπὶ τῆς γῆνης ἐπιφανείας σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

Ὁ δὲ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑφισταμένων ἀτμαμαζῶν ἀνέρχεται εἰς 61000 περίπου, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς χώραις εἰς 43000. Ἡ Ἀγγλία ἔχει 50 ἀτμαμάζας δι' ἑκάστην ἑκατοντάδα χμ. σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἡ Βελγικὴ σχεδὸν ἰσαριθμούς, ἡ Γερμανία 33, ἡ Γαλλία 29, ἡ Ρωσία 25, ἡ Αὐστρία 20, ἡ Ἰταλία 18, αἱ Ἰνδίαί 14 καὶ αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι 12.

Τὸ δὲ ὀλικὸν ποσὸν τῶν δαπανηθέντων εἰς κατασκευὴν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἐκτιμᾶται ἴσον πρὸς 151 800 ἑκατομμ. φρ. Τούτων ἀναλογοῦσιν εἰς τὴν Εὐρώπην 75 δισεκατομμύρια (49,4 0/0 τῆς ὀλικῆς δαπάνης περίπου). ἐξ οὗ ἐπεται ὅτι ἡ κατὰ χμ. δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 360000 φρ., ἐνῶ ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις ἡ κατὰ χμ. δαπάνη ἀνέρχεται μόνον εἰς 186750 φρ. κατὰ μέσον ὄρον.

Οἱ ἀπὸ τοῦ ἔαρος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπιδραμόντες τὴν μεσημβρινοδυτικὴν Ῥωσίαν πολυπληθεῖς ἀρουραῖοι, ὑφ' ὧν ἐπακισθητῶς ἐβλάθησαν αἱ συγκομιδαί, φαίνονται ἐσχάτως ὀλοσχερῶς ἐξαφανισθέντες, μὴ ἐγκαταλιπόντες ὡς μνημεῖα τῆς διαβάσεως αὐτῶν ἢ τὰς πολυαριθμούς ὄπας, ἃς διώρουζαν ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις.

Εὐχρηθῶμεν τὴν αὐτὴν νὰ ἔχωσι τύχην καὶ οἱ ἐπαπειλοῦντες τὴν γεωργίαν ἐν Ἑλλάδι ἀρουραῖοι.

Θρυλλεῖται ὅτι σκέψις γίνεται περὶ συγκροτήσεως παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Λονδίνῳ τῷ 1895. Πολλὰ μέλη τοῦ Κοινοβουλίου συνελθόντα ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὰ μέσα τοῦ δεκεμβρίου, προσέβησαν εἰς ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς ἐπιφορτισθείσης νὰ ἐξασφαλίσῃ τῇ ἐπιχειρήσει τὴν συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως, τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Οἱ ἐπισκεφθεῖσόμενοι τὴν Ἐκθεσιν τοῦ Σικάγου, κατὰ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγελλόμενα, θὰ δυνήθωσι νὰ χρησιμοποιήσωσιν ἀμάξας κινουμένας διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ 3000 τοιαῦται ἀμαξαὶ θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου. Ἐκαστὴ τούτων θὰ ἔχῃ θέσεις διὰ δύο πρόσωπα, ἐπὶ πλεόν δὲ τὴν τοῦ ὁδηγοῦ, ὅστις συνάμα θὰ εἶνε καὶ ξεναγός· θὰ φέρωσιν ἡλεκτρικὸν κινήτηρα δυνάμεως 1/2 ἵππου ἀτμοῦ, κείμενον ὑπὸ τὴν ἔδραν καὶ δυνάμενον νὰ κινήσῃ ταύτας μετὰ ταχύτητος 5 χμ. τὴν ὥραν. Τὸ ὀλικὸν δὲ βάρος ἐκάστης τούτων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ βάρους τῶν 3 ἐπιβατῶν, δὲν θὰ υπερβαίῃ τὰ 450 μέχρι 500 χγ., ἐναικισθήσονται δὲ ἀντὶ 1 δολαρίου (5 φρ.) τὴν ὥραν.

Πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου μηνὸς ὁ κ. P. D. Armour ἔδωκεν τῇ πόλει τοῦ Σικάγου 7 500 000 φρ., ὑπὸ μορφὴν οἰκοδομήματος, ὅπερ θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα Armour Institute, καὶ ὅπερ ὁ ἰδρυτὴς φρονεῖ ὅτι θὰ εἶνε ἡ ἀνωτάτη τῶν ἐν Ἀμερικῇ σχολῶν πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Πρὸς συντήρησιν δὲ τοῦ ἰδρύματος τούτου ὁ κ. Armour προσέθηκεν ἑτέρα 7 ἑκατομμύρια

φρ. Ἦδη δὲ τὸ νέον ἱδρυμα πλουτίζεται ταχέως διὰ βιβλίων καὶ ὀργάνων, ἀνυπερθέτως δὲ τὸν προσεχῆ σεπτέμβριον θὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητάς.

Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ καθηγητὴς καὶ ἱατρός κ. Harpy, θεωρούμενος ὡς ὁ ἰδρυτὴς τῆς γαλλικῆς δερματολογίας.

Ὁ κ. H. Moulin, ἐξετάζων τὸ ζήτημα τῆς σχέσεως τῆς ἐντάσεως τῆς βρομετρικῆς πίεσεως πρὸς τὴν ὑψίστην καὶ ταπειντάτην θερμοκρασίαν ἐν χειμῶνι, καταλήγει, ἐπὶ τῇ βίσει τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων ἐν Poitiers μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων, εἰς συμπεράσματα ἃν τισὶ διαφέρουντα τῶν σημειωθέντων ἐν τῇ «Ἑβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει» τῆς 31 ἰανουαρίου. (1)

Κατ' αὐτὸν, αἱ ἐν Poitiers γινόμεναι παρατηρήσεις ἐπὶ τέσσαρα ἔτη, παρέσχον αὐτῷ τὰ ἐξῆς πορίσματα, ἀναφορικῶς τοῦλάχιστον πρὸς τὴν δυτικὴν Γαλλίαν.

α) ὅτι αἱ ταπειντάται θερμοκρασίαι συμβαίνουν συνθῶς μετὰ θύελλαν, κατὰ τὰς βαρομετρικὰς ἐξάρσεις.

β) ὅτι αἱ ταπειντάται θερμοκρασίαι συμβαίνουν συνήθως ἐν καιρῷ νηνεμίας καὶ ὀμίχλης, μετὰ βαρομέτρου ὑπερψωμένου, ἀλλ' ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ αὐτοῦ, ἡ δευτέρα κυρίως πρότασις δὲν ἀντιστρέφεται, ἤτοι ὅτι ἡ ὑπερβολὴ τῆς βαρομετρικῆς πίεσεως δὲν συνεπάγεται ἀναγκαιῶς ἀσυνήθη τῆς θερμοκρασίας ταπεινώσιν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—ΘΕΑΤΡΑ ΛΙΤΑΛΕ.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἐν Παρισίοις τὰ κυριώτατα μὲν τῶν διδασθέντων νέων ἔργων κατ' αὐτὰς ἦσαν ὁ Πρῶτος δὲ ὁ ὅς ὕψος τῆς Γαλλίας (le Premier mari de France), εἰδυλλιακὴ κωμῳδία (vaudeville) εἰς πράξεις τρεῖς, ὑπὸ τοῦ κ. Albin Valabrègue, διδασθεῖσα ἐν τοῖς Variétés, καὶ ἡ Φλιπότη (Flipote), κωμῳδία εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ γνωστοῦ κριτικοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» Jules Lemaitre, ἐν τῷ Vaudeville, ἐπανελήφθησαν δὲ ἐκ τοῦ κλασσικοῦ δραματολογίου, ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ, ὁ Φιλάργυρος (Avare) καὶ αἱ Σοφαὶ γυναικες (Fammes savantes), ἐξακολουθοῦσι δὲ ἐπαναλαμβάνόμενα τὰ *Par le Glaive* τοῦ Richepin καὶ τὸ *Un père prodigue* τοῦ Δουμά. Τὸν Ἀργον (Harpagon) ἐν τῷ *Avare* ὑπεκρίνατο Coquelin ὁ νεώτερος κατὰ νέαν ὁλως διάπλασιν, καθ' ἣν, ὡς οὗτος νομίζει, ἀποδίδεται πιστῶς ὁ τοῦ ἀθανάτου κωμωδοποιοῦ Φιλάργυρος, οὗ ἡ ψυσιογνομία διεστράφη καὶ μετεβλήθη κατὰ τὰς διαφόρους ἐρμηνείας, ἃς ἐποιήσαντο ἐκάστοτε οἱ διάφοροι μεγάλοι ὑποκριταὶ ἀπὸ τοῦ Μολιέρου.

Ὡς εἵπομεν, ἐν τοῖς κατ' αὐτὰς διδασθεῖσιν ἔργοις ἐν Παρισίοις κατατάσσεται καὶ ἡ Φλιπότη τοῦ Lemaitre, ἥτις πρόσωπα ἔχει περὶ ἃ ἡ υπόθεσις αὐτῆς στρέφεται τῶν ὑποκριτῶν τοῦ θεάτρου. Ἡ *Flipote*,

(1) Ἐν ἀριθμ. 15, σελ. 293, στήλη 2α.

τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον, ἐστὶ ὀρφανή, ἥτις σπουδάσασα ἐν τῷ Ῥωδαίῳ ἐγένετο ὑποκριτρία. Ὁ Lemaître ὁμιλῶν περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐξάγει ἐξ αὐτοῦ ἐν ἄλλοις καὶ τάδε· ὅτι δυνατὸν ὑποκριτῆς τις, ὅστις μέχρι τινὸς οὐδὲν ἢ ἀνόητος ἦν, νὰ καταστῇ ἐν μιᾷ ἐσπέρᾳ μέγας ὑποκριτῆς (comédien), ἀποδοτέον δὲ τοῦτο εἰς τὰς φυσικὰς αὐτοῦ γελιοιότητας, καὶ ὅτι ἡ τοῦ ἐπαγγέλματος κενοδοξία, ἐστὶ κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἰσχυροτέρα παρὰ τῷ ὑποκριτῇ πάντων τῶν ἄλλων αἰσθημάτων, μὴ ἐξαιρουμένου τοῦ ἔρωτος, καὶ τοῦ ἔρωτος ἐτι τοῦ καλοῦ. Ἀλλὰ ἐπὶ τῆς κωμωδίας ταύτης θὰ ἐπανεέλθωμεν, καθότι προὐκλήθησαν ἐξ αὐτῆς πολλὰ ζητήματα καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ὑποκριτριῶν, ἕνεκα τῶν διατυπυμμένων διὰ τοῦ ἔργου τοῦ ἀντιζήλου τοῦ Sarcy γυναικῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐδιδάχθη κατ' αὐτὰς κωμωδία τριπρακτος τοῦ γνωστοῦ μυθιστοριογράφου καὶ Κρητικοῦ τοῦ θεάτρου George Moore ἐπιγραφομένην *The strike at Arlingford*, ἥς τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον ἐστὶ εἶδος νεωτέρου Ἀμλέτου. Ἀφορμὴ πρὸς σύνταξιν τοῦ ἔργου εἶνε στοιχίημα συμφωνηθὲν μετὰ τοῦ George-R Sims..., εἰπόντος ὅτι ὁ Moore δὲν δύναται νὰ συντάξῃ ἔργον πρὸς διδασκαλίαν ἐν τῷ θεάτρῳ καθ' ὅς προεδεῖται ἀρχὰς καὶ ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὑποχρεοῦται ν' ἀποτίσῃ 2500 φράγκα τῷ Moore. Οὗτος λοιπὸν προκλήθεις προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τῆς κωμωδίας, ἥτις καὶ ἀναδιδάσκεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς, κρίνεται ὡς ἐξαιρετος, ἐπιτυγχάνει, προσελκύει κόσμον, ὁ δὲ Moore λαμβάνει τὰς 2500 φρ. καὶ χαίρει ἀποδείξας ὅτι οὐ μόνον λέγει ἀλλὰ καὶ πράττει.

ΧΡΟΝΙΚΑ. Προσεχῶς ἀφικνεῖται ἐνταῦθα, διδάξων ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου θεάτρου Βέρδη, ὁ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἐδίδασκεν ἐν τῷ ἀποπερρωθέντι Νέῳ Γαλλικῷ Θεάτρῳ, γνωστὸς αἰδοῦς κ. Dereims. Ὁ δεξιὸς οὗτος καλλιτέχνης, ὁ ἐπὶ ὑποκριτικῇ ἰδίᾳ τέχνῃ διακρινόμενος, ποιήσεται ἑναρξιν τῶν παραστάσεων αὐτοῦ τῇ 9 μαρτίου διὰ τοῦ *Songe d'une nuit d'été*.

— Ἀπὸ μηνὸς περὶπου δίδωσι παραστάσεις ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ὁμονοίας (Concordia) καθ' ἐκάστην θιάσος ἰταλικὸς μελοδραματίων. Ὁ θιάσος οὗτος ἐξετέλεσε μέχρι τοῦ νῦν ἰταλικά καὶ γαλλικά μελοδραμάτια, μετ' ἐπιτυχίας, ἰδίᾳ τὰ πρῶτα, διευθύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ δοκίμου ὑποκριτοῦ κ. Stravolo. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν πλείονα περὶ τοῦ θιάσου τούτου ἐν ἐπομένῃ Ἐπιθεωρήσει.

— Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐρρήθη ἐνταῦθα, ἡ Γαλλικὴ-Κωμωδία ἑορτάζει τῶν κυριωτάτων γάλλων δραματοποιῶν, κλασικῶν τε καὶ ρωμαντικῶν, τὰς ἀμφιετηρίδας τῆς γεννήσεως αὐτῶν, διδάσκουσα κατ' αὐτὰς ἔργα αὐτῶν. Οὕτω ἐπὶ τῇ 91 ἀμφιετηρίδι τῆς γεννήσεως τοῦ Βίκτωρος Hugo, ἀγομένη τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, 1/26 φεβρουαρίου, ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ ἐξόχου τραγικοῦ Mounet Sully ἐν ἡμερίδι μὲν ὁ *Hernani*, τὴν ἐσπέραν δὲ ὁ *Ruy Blas*. Ἐπὶ τῆς ἀμφιετηρίδος ταύτης θὰ ἐπανεέλθωμεν.

— Ὁ γλυκὺς ποιητὴς τῆς διδασκομένης ἐτι Γριζελίδος Armand Silvestre ἔδωκε νέον ἔργον τῇ Γαλλικῇ-Κωμωδίᾳ, φέρον τὴν ἐπιγραφὴν Σαπφώ (Sapho), ὅπερ

δὲ διδασκῆται τῇ 6 μαρτίου (ν. χ.) σὺν τῷ ἔργῳ τοῦ Guy de Maupassan *la Paix du ménage*, οὗ τὴν ἀνάγνωσιν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς τοῦ ἐπιφανοῦς θεάτρου ἐποιήσατο αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς υἱός.

— Ὁ Adolphe Aderer διελέξατο ἐπὶ ὥραν πρὸς τὸν Victorian Sardou, οὕτινος νέον ἔργον διδασκῆται προσεχῶς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Μεγάλου-Θεάτρου (Grand-Théâtre) τῶν Παρισίων. Ὁ ποιητὴς τῆς *Patrie* ἐξέθηκεν αὐτῷ τὴν ἀφορμὴν τῆς συντάξεως τοῦ νέου τούτου ἔργου, ὅπερ ἐπιγράφεται *Mademoiselle Sans-Gêne*, ἥτις ἐγένετο ἔργον τι ὅπερ προὔτιθετο νὰ συντάξῃ ἕτερος δραματοποιός, ὁ Moreau. Ἡ *Mademoiselle Sans-Gêne*, ἐγένετο χάριν τῆς διαπρεποῦς ὑποκριτρίδας κυρίας Réjane, αὐτῆς ταύτης, ἥτις παίζει νῦν τὴν *Αυσιστράτην* ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ. Κατὰ τὴν δῆλωσιν δὲ τοῦ Sardou τὸ ἔργον πιθανῶς διδασκῆται ἐντὸς τοῦ μαρτίου, ἀλλὰ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Réjane, ἐφ' ᾗ καὶ πιθανὸν ν' ἀναβληθῇ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ εἰς τὸν προσεχῆ ὀκτώβριον.

Ὁμιλῶν δὲ ὁ Sardou περὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ διδασκομένου ἔργου αὐτοῦ, εἶπεν ὅτι συνεπλήρωσε τοῦτο ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὴν ἐκατοστὴν αὐτοῦ παράστασιν, σπανιώτατον πρᾶγμα, ὡς ἔγραψαν αὐτῷ ἐκεῖθεν. Μετὰ ταῦτα διδασκῆται ἐν Σικάγῳ, ἐν Βοστώνῃ κλ. Ἐν Γαλλίᾳ τὸ ἔργον ἀναδιδάσκει ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ διευθυντὴς τοῦ Vaudeville κ. Albert Carré. Προσεχῶς δὲ ἐκτελεσθήσεται ἐν τῷ Μελοδράματι (Opéra) ἡ *Patrie* τοῦ Sardou, μετὰ τινων μεταρρυθμίσεων κατ' ἀπαίτησιν αὐτοῦ.

— Ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμωδίᾳ γίνονται αἱ δοκιμαὶ τῶν *Effrontés* τοῦ Émile Augier καὶ τῆς *Reine Juana* τοῦ Parodi, περὶ ἧς ἐγένετο τοσοῦτος λόγος ἕνεκα τῆς ἐκφρασθεῖσης, ὡς ἔγραψαμεν, ἐπιθυμίας ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ὅπως τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον ὑποβῇ κατ' ἐξάρεσιν ἢ Σάρρα, ἐπιθυμίας μὴ πραγματοποιήσεως.

— Ἡ *Cavalleria Rusticana* παρέσχε καὶ ἑτέραν ἀφορμὴν ὅπως ἄρτι γένηται λόγος περὶ αὐτῆς. Ἐρρήθη πολλάκις ὅτι τὸ κεῖμενόν ἐλήφθη ἐκ τινος διηγήματος τοῦ Verga. Τοῦτο ἐγένετο ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ρηθέντος μυθιστοριογράφου, ἐφ' ᾗ καὶ ἰδὼν οὗτος τὴν τοῦ ἔργου παγκόσμιον ἐπιτυχίαν προσῆλθε καὶ ἐζήτησε τὰ δικαιώματα συγγραφέως. Μὴ παραχωρηθέντων ὁμοῦ αὐτῷ τούτων, ὁ Verga ἐκίνησεν ἀγωγὴν καὶ μετὰ πάσας τὰς δικαιοκὰς διατυπώσεις τὸ δικαστήριον ἀπεράνθη ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ μελοποιῦ καὶ τοῦ ἐκδότου, κτήτορος τοῦ ἔργου Ἄρτι τῇ με-

προκαταβολικῶς,	60 000 φρ.
κατὰ τὸ τέλος ἰουνίου 1893,	10 000 »
κατὰ τὸ τέλος τοῦ δεκεμβρίου 1893,	10 000 »
ἐπὶ ἐννέα δὲ ἔτη ἀνὰ	7 000 »

Τὸ ὅλον 143 000 φρ. Ἰδοὺ διήγημα ὅπερ ἐπληρώθη καλῶς.

— Καθὰ ἀναγράφεται, τὸ πολὺκροτον καὶ παγκόσμιον ἔργον τοῦ Georges Ohnet *Maitre de Forges*, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν προτέραις Ἐπιθεωρήσεσιν ἡμῶν ἐξ ἀφορμῆς τῆς

διδασκαλίας αὐτοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ Βέρδη ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου. μετατρέπεται εἰς μελοδράμα (opéra). Τὸ κεῖμενον (livret) ἐγράφη ὑπὸ τῆς κ. Franchi Martini, τὸ δὲ μέλος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς κ. Ettore Martini. Τὰ κυριώτατα πρόσωπα, Derblay καὶ Claire, ἀνετέθησαν τοῖς διακεκριμένοις καλλιτέχναις κ. Stagno καὶ κυρίῳ Belincioni.

— Ἀρκουτως ζῶνται ζητήσεις ἐγένοντο ἄρτι ἐν Λονδίῳ περὶ τῶν γαλλικῶν μελοδραματίων. Συγγραφεῖς, διευθυνταί, ἐφημεριδογράφοι προσῆλθον κομίζοντες τὴν ἑαυτῶν γνώμην. Ἐκ τούτων ὁ κ. Goote διεκήρυξεν ὅτι τὰ γαλλικὰ ἔργα δέονται διηθησεως (filtrage) πρὸ τῆς παρουσίας αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δημοσίου καὶ ὅτι καὶ ἡ μουσικὴ ἐπίσης πρέπει νὰ τροποποιῇται. Τὰς μεταβολὰς ταύτας ἄλλως τε προθύμως ἀποδέχονται, κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, οἱ ξένοι. Ἀληθῶς! δέον ν' ἀποδέχωνται ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσιν.

Οἱ κ.κ. Hopwood καὶ Crew ἦσαν ὀριστικώτεροι ἔτι. Ἐν τινι ἐπιστολῇ, δημοσιευθεῖσῃ ὑπὸ τῆς Era, διακηρύττουσι τὰ μέγιστα λογικὸν καὶ τακτικὸν τὸ ἀγγλικὸν σύστημα. Πᾶς ὅστις ἡγόρασεν ἔργον τι σὺν τοῖς δικαιώμασι τοῦ συγγραφέως, εἶπον, ἐστὶν ἀπόλυτος κύριος νὰ πράξῃ περὶ τοῦ ἔργου τούτου ὅτι αὐτῷ δοκεῖ καλόν. Κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ μεταρρυθμίσαι καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸ κατ' ἀρέσκειαν ὅπως εὐαρεστήσῃ τοῖς πελάταις αὐτοῦ. Ὁ συγγραφεὺς ἐάν κρὴν ὠφέλιμον δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔργου. Τοιαῦτα περίπου ἐγράψαν περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ μελοποιῦ, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι οἱ Ἀγγλοι περὶ αὐτῶν σκεπτόμενοι εἰς οὐδὲν λογίζονται τὰ τοῦ ἄλλου δίκαια καὶ τὴν πνευματικὴν ιδιοκτησίαν. Τὰ συμφέροντα αὐτῶν καὶ μόνον τὰ συμφέροντα πάντοτε καὶ ἐν πᾶσιν ὅπως εἴποι ἔχουσιν.

— Ἐν τινι ἐφημερίδι τοῦ Κομβούργου, ἐπιγραφομένη Tageblatt, ἀνωνόμως ἐδημοσίευστο μουσικὴ κρίσις ἐν πάσῃ ἀφορμῇ κατὰ τῆς ὀρχήστρας τοῦ δουκικοῦ Θεάτρου. Ἡ καταφορά ἀπέβη τοσοῦτο δριμεῖα, ὥστε ἐγένετο ἀνάγκη ἀνακρίσεως, ἐξ ἧς ἀπεδείχθη ὅτι ὁ καταφερόμενος κατὰ τῆς ὀρχήστρας οὐδεὶς ἄλλος ἢ ἡ αὐτῆς ὁ διευθυντὴς αὐτῆς. Διατί; ἄγνωστοι. Ὡς εἰκὸς ἡναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ.

— Οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἐπιφανὴς ὑποκριτὴς, ἄλλοτε πολλῆς ἐπιτυχίας σχοῦν, ἡ Augustine Brohan. Αὕτη εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γαλλικὴν-Κωμωδίαν τῷ 1841, ὑποκριναμένη τὸ πρόσωπον τῆς Dorine ἐν τῷ Tartuff, εἶτα ἕτερα ὑποδυομένη πρόσωπα ἐθαυμάζετο καὶ ἐνεκωμιάζετο. Συζευθεῖσα ἄνδρα ἔξω τοῦ θεάτρου, ἀπεσύρθη αὐτοῦ, ἔρχε δ' ὕστερον τὸ ἀτύχημα νὰ πάθῃ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. Ἡ Brohan ἐγένετο καὶ δραματικὴ συγγραφεὺς, ἀνάλυσιν δὲ τῶν δραματικῶν αὐτῆς ἔργων ἐδημοσίευσεν ὁ Figaro. Τῆς Γαλλίας οὕσης χώρας ἐν ἧ ἡ τέχνη τιμᾶται, ἐνθα ὁ μὲν ὑποκριτὴς πρὸ παντὸς γινώσκει ἑαυτὸν καὶ σεβεται ἑαυτὸν, ἡ δὲ κοινωνία ἀποκαλεῖ αὐτὸν καλλιτέχνην (artiste), ἀποδίδουσα αὐτῷ, καθὼ καὶ ὁ W. F. Hegel (Ποιητικὴ) λέγει πᾶσαν τιμὴν καλλιτεχνικῆς τάσεως (vocation artistique) διότι, «τὸ εἶναι τινα ὑποκριτὴν κατὰ τὰς ἐνστάσεις ἡμῶν ἰδέας οὐκ ἔστιν ὄνειδος ἡθικόν, οὐδ' αἰσχος πρὸ τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν»,

πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν μετ' ἐγκωμίων τὸν θάνατον αὐτῆς. Ὁ δὲ Sarcey, οὐτινος ἡ Augustine ἐγένετο φίλη, ἴδιον ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ἐν τῷ «Χρόνῳ», ἐν ᾧ ἐξετίθει τὰ προσόντα αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ τὴν εὐφυΐαν αὐτῆς, ἔσπενδε δὲ δάκρυ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῆς.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Αἱ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν συμμαχιῶν συζητήσεις μέγα διεδραμάτισαν κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα πρόσωπον καὶ καθ' ἐκάστην σχεδὸν σύμπας ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος δημοσιεύει μακρὰ ἄρθρα περὶ τῶν παρασκευαζομένων πολιτικῶν συνδυασμῶν. Ἀναζητοῦντες τὰ αἰτία τῆς τοιαύτης τοῦ τύπου πολιτικῆς ἀνευρίσκομεν ἐν ταῖς ἐπικειμέναις συνεντεύξεσι τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἰταλίας, ἐν τῷ εἰς Ἑλλάδα καθόδῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Γουλιέλμου μετὰ τοῦ συμμάχου αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τῆς εἰς τὴν δημοσίαν ναυτιλίαν παραδόσεως τῆς Κορινθιακῆς διώρυγος καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρὺ ὡς προέδρου τῆς γαλλικῆς γερουσίας. Ἀπὸ τῆς ἐν Κρονστάδῃ συνάδελφώσεως Γάλλων καὶ Ρώσων τοὺς ἐν Βερολίνῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς συμμαχοῖς πρωτευούσαις οὐκ ἔφ' ἑαυτοῦ τὸ τρόπαιον τοῦ ναυάρχου Ζερβαί, ὃν διετελεῖ ἢ εἰς τὸν εἰρημένον ρωσικὸν λιμένα καταπλεύσασα γαλλικὴ μοῖρα, καὶ πάντοτε σχεδὸν λόγος γίνεται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνισχύσεως τῶν ὑφισταμένων δεσμῶν. Ἰδίᾳ οἱ ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ φαίνονται ἀνυσυχοῦντες, καὶ τοῦτο ἀκριδῶς ἐξηγεῖ τὸ ὅτι πᾶς περὶ συμμαχίας λόγος ἐκ Βερολίνου τὴν ἀρχὴν ἔχει. Ἀδυνατοῦντες οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον νὰ καθησυχάσωσι τὴν ἑαυτῶν συνειδήσιν περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ νὰ ἐξεύρωσι μέσον πρὸς ἐξίλωσιν τῶν Γάλλων, ὧν ἡ χαίνουσα πλὴν ἡ τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαρηγίας μοιραίως ἐπουλωθῆσεται μόνον μετὰ νέαν ἀφαίμαξιν, ὡς τοῦτο τεκμηριούται ἐκ τῶν σαφῶν λόγων τοῦ κ. Καπρίδη, ἀποκρουσάντος πᾶσαν περὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων διαιτησίαν, ἐπεὶ ἔχουσι συμφέρον νὰ ἐνισχύσωσι τοὺς μετὰ τῶν συμμαχῶν δεσμούς, συνάμα δὲ καὶ νὰ κρατύνωσιν αὐτοὺς διὰ τῆς εἰς τὸ ἄρμα τῆς τριπλῆς συμμαχίας προσχωρήσεως καὶ ἄλλων παραγόντων. Τὸ πρῶτον τούτων τοσούτῳ μᾶλλον ἐπ' ἀνάγκης κρίνουσιν, ὅσῳ ἐν ταῖς περὶ στρατοῦ συζητήσεσιν οὐκ ἐυάρεστος πολλῶς γίνεται λόγος περὶ τῶν στρατῶν τῶν συμμαχῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἥτις ὅτε μὲν κρίνεται ἀπαράδεκτος, ὅτε δὲ ὡς ἔχουσα στρατὸν ἐλαττωματικὸν καὶ δεόμενον μείζονος μερίμνης, περὶ τὴν ἀνοργάνωσιν αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς νεωτέρας πολεμικῆς τέχνης τοιοῦτοι ὑπαινιγμοὶ καὶ ἐσχάτως ἔτι ἐγένοντο, μάτην δὲ μετὰ πολλῆς δεξιότητος ἐπειράθησαν οἱ ὑπουργοὶ τοῦ βασιλέως Οἰμβέρτου νὰ καθησυχάσωσι τὰ τα-